

KÚRIA

Bfv.III.567/2013/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2013. év november hó 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A közokirat-hamisítás büntettének kísérlete miatt T. I. és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a dr. F. L. J. IV. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szekszárdi Városi Bíróság 6.B.712/2009/15. számú, illetőleg a Tolna Megyei Bíróság 4.Bf.97/2010/18. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

Dr. F. L. J. IV. rendű terheltet a Szekszárdi Városi Bíróság a 2010. április 28. napján kelt 6.B.712/2009/15. számú, illetve a Tolna Megyei Bíróság a 2010. december 15. napján jogerős 4.Bf.97/2010/18. számú ítéletével társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérlete miatt 250 napi tétel - egy napi tétel összege 1.000 forint, összesen tehát 250.000 forint - pénzbüntetésre ítélte.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a következő.

A S. és Társai Növénytermesztő és Szolgáltató Kft. 12 taggal alakult meg, amelynek az 1993. április 21. napján kelt Társasági

Szerződés alapján T. I. I. rendű, T. L. II. rendű, G. J. III. rendű terhelt, valamint G. L. alapító tagja volt. A tagok egyenként 350.000 forintos törzsbetéttel rendelkeztek, míg a társaság jegyzett tőkéje 3.850.000 forint volt.

A társaság a nevét a 2003. február 5. napján módosított Társasági Szerződés alapján Ó-S. Növény és Szolgáltató Kft-re változtatta.

G. L. alapító tag anyagi okokra hivatkozással értékesíteni kívánta saját üzletrészt, majd vételi ajánlat hiányában rájött, hogy a saját üzletrész értékesítésére csak akkor van lehetősége, ha a gazdasági társaságban meglévő többségi üzletrész részeként értékesíti.

2006. május 24-én tartott taggyűlésen kérdést intézett a társaság jelenlévő 10 tagjához, hogy kívánja-e valaki eladni a saját törzsbetétjét, amelyet ő megvásárolna.

A jelenlévő tagok közül ekkor öten jelezték eladási szándékukat, T. S., K. J., E. Á., valamint a II. rendű és a III. rendű terhelt.

Ezt követően G. L. folyamatos tárgyalásokat folytatott a társaság eladó tagjaival, másrészt a Y. F. Kft. ügyvezetőjével, F. J. Cs-vel, mint lehetséges vevővel.

2006. szeptember 6. napján G. L. felkereste az üzletrészüket eladása mellett döntő tagokat és magával vitte az F. J. Cs. által elkészített adásvételi szerződést is.

A szerződés szerint T. S., K. J., E. Á., valamint a II. rendű és a III. rendű terhelt a 350.000 forint névértékű üzletrészüket egyenként 6.000.000 forint vételárért értékesítették.

A szerződés szerint a vevő a szerződéskötés napjától számított 30 naptári napon belül, de legkésőbb 2006. október 30-ig egy összegben és átutalással megfizeti a vételárat. A szerződés rögzítette azt is, hogy ettől függetlenül az üzletrész tulajdonjoga G. L-re száll át, és ettől kezdve őt terhelik az üzletrészhez kapcsolódó kötelezettségek.

A szerződés 6. pontja szerint viszont amennyiben a vételár kiegyenlítésére 2006. november 15. napjáig nem kerül sor, úgy az üzletrész tulajdonjoga november 16. napjával visszaszáll az eladókra, a vevő pedig 200.000 forint bánatpénz fizetésére kötelezett.

Ezt követően 2006. szeptember 7-én G. L. mint eladó, adásvételi előszerződést kötött a Y. F. Kft-vel, mint vevővel, amely szerint az Ó-S. Kft. 1.750.000 forint névértékű és a kft. jegyzett

tőkéjének 45,45 %-át kitevő üzletrészt, saját részét is hozzáátve a társaság 51,95 %-át jelentő üzletrészt 34.285.714 forint vételárért értékesíti.

A vevő a szerződés aláírásakor 1.200.000 forintot átadott, míg a megállapodás szerint a fennmaradó összeget két részletben, 2006 októberében, illetve 2008 januárjában törleszti.

A szerződést követő napon, vagyis 2006. szeptember 8-án G. L. levélben kérte az Ő-S. Kft. akkori ügyvezetőjét, az I. rendű terheltet, hogy a tulajdonváltozást vezesse át. G. L. a 6 db adásvételi szerződést csatolta, azonban az átvezetést az I. rendű terhelt nem tette meg.

A II. rendű terhelt 2006. szeptember 13-án írásban jelezte, hogy a 2006. szeptember 6-án megkötött szerződéstől el kíván állni, ezért szeptember 28-án a Tolna Megyei Bíróságon megtévesztésre hivatkozással pert indított a közte és G. L. között létrejött adásvételi szerződés érvénytelenségének kimondása és az eredeti állapot helyreállítása érdekében. A módosított keresetében már arra is hivatkozott, hogy G. L. az üzletrészek megvásárlása során nem biztosított elővásárlási jogot a társaság tagjainak.

A megyei bíróság előtt indult polgári perben beavatkozóként részt vett I. rendű, III. rendű terhelt, illetve a II. rendű terhelt, akinek jogi képviselőjét a 2007. március 19. napján kelt meghatalmazás alapján dr. F. L. J. IV. rendű terhelt látta el.

A Tolna Megyei Bíróság a 2007. június 20. napján kelt ítéletével az I. rendű terhelt keresetét elutasította és megállapította, hogy a 2006. szeptember 6. napján kötött adásvételi szerződés nem sérti a tagok elővásárlási jogát.

A határozat ellen a II. rendű terhelt jelentett be fellebbezést, azonban azt a Pécsi Ítéltáblán 2007. november 21. napján megtartott tárgyaláson visszavonta, így a megyei bíróság határozata jogerőre emelkedett.

A határozat kihirdetésénél az I., II. és III. rendű terheltek, valamint dr. F. L. J. IV. rendű terhelt, mint a II. rendű terhelt jogi képviselője jelen voltak.

A bíróság jogerős ügydöntő határozatát 2007. december 10. napján dr. F. L. J. IV. rendű terhelt, mint a II. rendű terhelt jogi képviselője megkapta és arról tájékoztatta a perben résztvevőket.

G. L. a vételárat kifizette az eladóknak, akik azonban azt nem vették át, a II. és III. rendű terhelteknek bírói letétbe helyezéssel teljesített.

G. L. a Tolna Megyei Bíróság, mint cégbíróság előtt 2006. október 11. napján törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett az Ő-S. Kft. ellen, mivel az I. rendű terhelt a taggyűlést nem hívta össze és a változások bejelentése a cégbíróságon nem történt meg.

A cégbíróság a 2006. december 4. napján kelt és december 31. napján jogerős Cgt.1706/000288/5. számú határozatával G. L. kérelmét arra hivatkozással utasította el, hogy a taggyűlés cégbíróság általi összehívásának a feltételei nem állnak fenn.

G. L. 2007. november 22. napján a polgári per jogerős befejezését követően ismételten felszólította az I. rendű terheltet, hogy a változás bejegyzése érdekében járjon el a cégbíróságnál. Az I. rendű terhelt ezt kifejezetten visszautasította azzal, hogy élni kíván elővásárlási jogával.

Ezt követően - 2007. december 14-én - T. I. I. rendű terhelt megvásárolta a II. és III. rendű terheltek tulajdonában álló, egyenként 350.000 forint névértékű üzletrészeket mindösszesen 6 millió forint vételárért. A II. és III. rendű terhelt hozzájárult ahhoz, hogy ez a tulajdonosváltozás a cégbíróságnál bejegyzésre kerüljön.

Az adásvételi szerződést dr. F. L. J. IV. rendű terhelt készítette el, miközben G. L. 2007. december 18. napján cégtörvényességi felügyeleti kérelmet nyújtott be a cégbírósághoz a taggyűlés összehívása érdekében. Az eljárás Cgt.1707/000410/2010. szám alatt indult meg.

Az I. rendű terhelt által meghatalmazott IV. rendű terhelt, mint jogi képviselő 2008. január 9. napján a Cgt.1709/001702/2010. számú eljárásban változásbejegyzési kérelmet terjesztett elő a cégbíróságon, mellékelve hozzá a 2007. december 18. napján kelt adásvételi szerződéseket.

A cégbíróság az eljárást a Cgt.1707/000410/2010. szám alatti, az I. rendű terhelt által kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatásáig, de legfeljebb 60 napra felfüggesztette.

A Cgt.1707/000410/2010. számú eljárásban a cégbíróság G. L. törvényességi kérelmének részben helyt adott és kötelezte az I. rendű terheltet, hogy a 2006. szeptember 6-i üzletrész-átruházási szerződéssel érintett változásokról nyújtson be átvezetési kérelmet a cégbírósághoz, míg a taggyűlés összehívására vonatkozó kérelmet elutasította.

A cégbíróság megállapította, hogy ugyanarra az üzletrészre nem lehet két olyan adásvételi szerződést kötni, ahol az eladók

személye ugyanaz, a vevők személye pedig különböző.

A Cgt.1707/000410/8. számú bírósági határozat ellen mind G. L., mind a IV. rendű terhelt által képviselt gazdasági társaság fellebbezést nyújtott be, így az iratok elbírálás végett a Pécsi Ítéltáblához kerültek felterjesztésre. A Pécsi Ítéltábla 2009. január 27-én kelt Cgtf.V.30263/2008/4. számú határozatával a megtámadott határozatot részben helybenhagyta, részben hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A Tolna Megyei Bíróság, mint cégbíróság a Cgt.1709/000324/2. sorszámú határozatával a törvényességi eljárást megszüntette, ugyanis a társaság képviselője 2009. március 17. napján a 2006. szeptember 6. napi üzletrész-átruházások vonatkozásában a változásbejegyzési kérelmet benyújtotta, így a törvénysértő állapot megszűnt.

A jogerős ítélet ellen a IV. rendű terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt részben anyagi, részben eljárásjogi okokra hivatkozással.

A felülvizsgálati indítványban a IV. rendű terhelt arra hivatkozik, hogy az alapügyben eljáró másodfokú bíróság bírái a Be. 21. § (1) bekezdés e) pontjára figyelemmel törvényben kizárt bírák voltak, ezért a Be. 373. § (1) bekezdés I. b) pontjában írt eljárási szabálysértés történt.

Hivatkozása szerint a Tolna Megyei Bíróság bíráival szemben 2010. december 8-án elfogultságra hivatkozással kizárási kérelmet terjesztett elő, amely kérelmet a Pécsi Ítéltábla a Bkk.I.164/2010/3. sorszám alatti végzésével elutasított.

Ugyanakkor más ügyben a Pécsi Ítéltábla a Bkk.I.280/2011/3. számú végzésével a Tolna Megyei Bíróságot kizárta az ellene folyamatban lévő ügyből figyelemmel arra, hogy a megyei bíróság bírái magukkal szemben a Be. 21. § (1) bekezdés e) pontjára alapított kizárási kérelmet nyújtottak be.

A IV. rendű terhelt hivatkozása szerint e két végzés alapvető ellentmondásban van egymással, a kettő között mindössze annyi a különbség, hogy az egyik kizárási indítványt ő nyújtotta be, a másikat pedig a bírák és az ügyészség.

Álláspontja szerint mivel más körülményben változás nem következett be, nem fogadható el, hogy néhány hét különbséggel ugyanazok a bírák egyszer elfogultak, egyszer pedig nem, ezért a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését és a Szekszárdi Törvényszék új eljárásra utasítását indítványozza.

A felülvizsgálati indítványban a IV. rendű terhelt a továbbiakban arra hivatkozik, hogy mind az első-, mind a másodfokú ítélet meghozatalára téves jogértelmezés alapján került sor. Hivatkozása szerint a 2007. évi LXI. törvény 30. § h) pontja 2007. szeptember 1. napjától törölte a 2006. évi V. törvény (Cégtörvény) II.1.aa.) pontjában foglalt rendelkezéseket a 2. számú mellékletből, vagyis a kft. változásbejegyzési kérelméhez a tagváltozás esetén benyújtandó mellékletek köréből törölte az üzletrész átruházására vonatkozó szerződést.

Hivatkozása szerint, mivel a változások bejegyzését nem az üzletrész átruházásáról szóló szerződés alapján jegyzi be a cégbíróság, a vádiratban megjelölt szerződés nem alkalmas a cégjegyzékben a változások bejegyzésének kiváltására, így helyes jogértelmezés kapcsán fel sem merülhet részéről a bűncselekmény elkövetése.

A felülvizsgálati indítványban a IV. rendű terhelt arra hivatkozik, hogy a szerződések csatolására kifejezetten azért került sor, hogy az abban pontosan és tényyszerűen leírt körülmények ismeretében a bíróság döntést hozhasson a tagváltozás bejegyzéséről, vagy annak megtagadásáról. A cégbíróság tehát a benyújtott iratok alapján ítéli meg a bejegyezni kért tagváltozás jogszerűségét, és ezt nyilvánvalóan csak akkor teheti meg, ha ismeri az azzal kapcsolatos szerződéses hátteret.

Mindezekre figyelemmel a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatok megváltoztatását, az ellene emelt vád alóli felmentését, amennyiben pedig erre nincs lehetőség, az ítéletek hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozza.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1072/2013. számú átiratában a IV. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben pedig alaptalannak ítélte, ezért a megtámadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta.

A IV. rendű terhelt védője a Legfőbb Ügyészség átiratára tett írásbeli észrevételében a felülvizsgálati indítványt mind az eljárásjogi, mind az anyagi jogi részében változatlanul fenntartva vagy a IV. rendű terhelt felmentését, vagy a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A Kúria az ügyben a Be. 420. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott.

A nyilvános ülésen a IV. rendű terhelt védője a felülvizsgálati

indítványt változatlanul fenntartotta, kiemelve, hogy a büntetőeljárás során nagyobb súllyal kellett volna figyelembe venni a polgári jogi és cégjogi szabályozást, valamint dr. Nochta Tibor szakértői véleményét. A védő a IV. rendű terhelt bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség képviselője, immár a IV. rendű terhelt védője által előterjesztett észrevételében foglaltak ismeretében, az átiratban írtakkal egyezően a megtámadott határozatok hatályában fenntartására tett indítványt.

A felülvizsgálati indítvány részben törvényben kizárt, részben pedig alaptalan.

A felülvizsgálati indítvány elsődlegesen eljárási szabálysértésre hivatkozással a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta, azzal az indokolással, hogy a másodfokú bíróságon törvényben kizárt bírák vettek részt az ítélet meghozatalában.

Kétségtelen, hogy a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

A Be. 373. § (1) bekezdés II. pontja szerint a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.

Jelen ügyben azonban ez a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nem valósult meg.

A Be. 21. § (1) bekezdésének e) pontja szerinti okra alapított kizárás iránti bejelentés kapcsán a bíró belátásától, illetve nyilatkozatától függ, hogy bármely indokból elfogultnak tekinti-e magát, vagy sem. Ha igen, akkor a Be. 24. §-ának (1) bekezdése alapján - az ügyben nem járhat el. A konkrét ügy kapcsán ilyen nyilatkozat nem volt, a másodfokú bíróság pedig a IV. rendű terhelt kizárási indítványát elbírálta, és azt elutasította, következésképpen sem abszolút, sem relatív eljárási szabálysértés nem valósult meg.

Ebből következően közömbös, hogy utóbb ugyanezen bíróság bírái saját magukkal szemben egy másik ügyben elfogultságra alapozott kizárási indítványt nyújtottak be, amelynek eredményeként a másodfokú bíróság a kizárási indítványnak helyt adott.

Az ügghöz kötöttség azt jelenti, hogy a Be. 21. § (1) bekezdés e) pontja szerinti (relatív) elfogultsági ok esetében nem általában az eljárás valamely résztvevője viszonyában, hanem a konkrét ügghöz kötötten kizárt a bíró.

A bíró ellen bejelentett elfogultsági kifogás a konkrét ügghöz kötötten vizsgálendő, szemben a feltétlen kizárási okok egyes eseteivel, amikor a bíró kizártsága, illetve elfogultsága önmagában objektíve - megdönthetetlen vélelem alapján - áll fenn.

Ha a bíró valamely ügyben önmagával szemben elfogultságot jelent be, akkor kétségtelen, hogy abból az ügyből kizárja magát. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a terhelt más, esetleg korábbi ügyének elbírálásában ne vehetett volna részt.

Ezért közömbös a IV. rendű terheltnek az a hivatkozása, hogy más ügyében a bírák nyilatkozata alapján az ítélőtábla utóbb kizárta a megyei bíróságot.

A felülvizsgálati indítványában a IV. rendű terhelt a továbbiakban arra hivatkozik, hogy bűnösségének megállapítására és büntetés kiszabására a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor, ugyanis a változásbejegyzési kérelmet kifejezetten azért nyújtotta be, hogy a cégbíróság a rendelkezésre álló adatok alapján döntsön a kérelem teljesítése vagy annak elutasításáért felelős.

A Be. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy az ügyvéd foglalkozású IV. rendű terhelt, aki a peres eljárásban, mint jogi képviselő mindvégig eljár, a peranyagot és a bíróság jogerős döntését is minden részletében ismerte.

Tisztában volt azzal is, hogy az I. rendű terhelt 2007. december 14-én kelt adásvételi szerződés szerint a II. és III. rendű terheltektől azt a tulajdonrészt vásárolta meg, amelyeket ugyanezen tulajdonosok korábban, 2006. szeptember 6. napján már eladtak G. L. vevőnek, mégpedig a bíróság jogerős döntése alapján minden szempontból törvényesnek minősített keretek között.

Ilyen előzmények ismeretében a IV. rendű terhelt 2008. január 9-én fiktív adásvételi szerződés alapján nyújtotta be a Cgt.1709/001702/2010. szám alatt a változásbejegyzési kérelmet.

A cégnyilvántartásról, a cégbírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 32. §-ának (4) bekezdése alapján a cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárásban jogi képviselőt kötelező.

A Ctv. 37. §-ának (3) bekezdése alapján a bejegyzési

(változásbejegyzési) kérelmet és annak mellékleteit a jogi képviselő elektronikus okirat formájában, elektronikus úton küldi meg a céginformációs szolgálatához.

A Ctv. 38. §-ának (1) bekezdése értelmében, ha a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem informatikai szempontból szabályszerűen került benyújtásra, a céginformációs szolgálat haladéktalanul továbbítja az illetékes cégbírósághoz.

A cégnyilvántartás közhiteles nyilvántartás.

A cégügyek ügyvédi ellenjegyzéshez kötése garanciális jellegű. Az ügyvéd ezzel bizonyítja, hogy az okirat nem csak a felek akaratának, de a jogszabályoknak is megfelel. Az ügyvédnek meg kell tagadnia a közreműködést, ha jogszabálysértést észlel.

A rendelkezésre álló és általa is ismert adatok alapján a IV. rendű terhelt tisztában volt azzal, hogy az üzletrész átruházásával kapcsolatos második szerződés a jogszabályok kijátszására irányul, és e szerződés semmis. Ez esetben pedig az ügyvédnek meg kell tagadnia a közreműködést, mert ellenkező esetben az ügyvédi foglalkozás szabályait szegi meg. A IV. rendű terhelt azonban, mint ügyvéd, aktív részese volt a tulajdonátruházási szerződésekkel kapcsolatos pereknek, és a változásbejegyzési kérelem benyújtásának.

Mindezekre figyelemmel alaptalan az a hivatkozás, amely szerint bűncselekmény elkövetésére már csak azért sem kerülhetett sor, mert egyrészt a cégbíróság döntésének, állásfoglalásának megismerése érdekében nyújtotta be a változásbejegyzési kérelmet, másrészt a 2007. évi LXI. törvény 30. § h) pontjának módosító rendelkezésére figyelemmel nem volt köteles a változásbejegyzési kérelemhez csatolni az annak alapjául szolgáló adásvételi szerződéseket, következésképpen ezen okiratok semmiféle joghatás kiváltására nem voltak alkalmasak.

A cégbíróság nem a csatolt okiratok alapján dönt a változás bejegyzéséről, ugyanis ez volt az indoka annak, hogy a hivatkozott törvény módosította a 2006. évi V. törvény II. 1.aa) pontjában foglalt rendelkezéseket, és mellőzte a benyújtandó mellékletek köréből az üzletrész átruházására vonatkozó szerződések benyújtását.

A bíróságok helytálló jogértelmezéssel állapították meg a IV. rendű terhelt bűnösségét a Btk. 274. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott (ún. intellektuális) közokirat-hamisítás bűntettében. E bűncselekményt az követi el, aki közreműködik abban, hogy jog vagy kötelezettség létesítésére, megváltozására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tény, vagy nyilatkozatot foglaljanak

közokiratba.

Az 1/2004. BJE határozatban foglalt iránymutatás szerint e bűncselekmény elkövetési tárgya lehet minden olyan közokirat, amelynek rendeltetése, hogy a benne foglalt adat valóságát teljes bizonyító erővel bizonyítsa.

A változásbejegyzési kérelem tehát az adásvételi szerződésektől függetlenül alkalmas volt a tulajdonosi kör változásának átvezetésére, ám arra kizárólag azért nem kerülhetett sor, mert a bíróság a Cgt.1707/000410/2010. szám alatt folyamatban volt, G. L. által indított törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatásáig az eljárást felfüggesztette. A két ügy találkozására azért került sor, mert a Pécsi Ítéltábla a 2009. január 29-én kelt Cgtf.V.30.263/2008/4. számú határozatával új eljárást rendelt el, amelynek eredménye, hogy az ügy visszakerült a Tolna Megyei Bírósághoz, ahol a törvényességi eljárást a Cgt.1709/000324/2. számú határozattal megszüntették, mert a társaság képviselője 2009. március 17-én a 2006. szeptember 6. napján kelt, első adásvételi szerződésnek megfelelő változásbejegyzési kérelmet benyújtotta, így a törvénytörtő állapot megszűnt.

Ellenkező esetben a cégbíróság, amennyiben formai hibákat nem észlel, a változásbejegyzési kérelmet az abban foglaltaknak megfelelően teljesítette volna.

A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy az alapügyben eljáró bíróságok az irányadó tényállás alapján nem sértettek anyagi jogszabályt, amikor a IV. rendű terhelt bűnösségét a Btk. 274. § (1) bekezdés c) pontjában írt közokirat-hamisítás bűntettének kísérletében megállapították.

Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan, az indítványban nem kifogásolt eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálatnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3. §-ának (4) bekezdésén, illetve a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján, továbbá a Be. 418. § (3) bekezdésén és a 421. § (2) és (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. november 26.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó

bíró, Dr. AkácZ József s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

írnok

BÉ